

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

॥ सञ्चारपद्धतिः एकादशी ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

॥ सञ्चारपद्धतिः एकादशी ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

अग्रतस्ते गमिष्यामि मृदून्ती कुशकण्टकान् ।
इति सीताऽपि यद्वृत्तिम् इयेष प्रणमामि ताम् ॥ 11.1 ॥

शरदः शतमम्ब ! पादुके ! स्यां
समयाहूतपितामहस्तुतानि ।
मणिमण्टपिकासु रङ्गभर्तुः
त्वदधीनानि गतागतानि पश्यन् ॥ 11.2 ॥

त्वदधीनपरिक्रमो मुकुन्दः
तदधीनस्तव पादुके ! विहारः ।
इतरेतरपारतन्त्र्यमित्थं
युवयोः सिद्धमनन्यतन्त्रभूमोः ॥ 11.3 ॥

रजसा तमसा च दुष्टसत्त्वे
गहने चेतसि मामके मुकुन्दः ।
उचितं मृगयाविहारमिच्छन्
भवतीमादृत पादुके ! पदाभ्याम् ॥ 11.4 ॥

क्षमया जगतामपि त्रयाणाम्
अवने देवि ! पदावनि ! त्वयैव ।

अभिगम्यतमोऽपि संश्रितानाम्
अभिगन्ता भवति स्वयं मुकुन्दः ॥ 11.5 ॥

शिरसा भवतीं दधाति कश्चित्
विधृतः कोऽपि पदस्पृशा भवत्या ।
उभयोर्मधुवैरिपादरक्षे !
त्वदधीनां गतिमामनन्ति सन्तः ॥ 11.6 ॥

स्पृशतः शिरसा पदेन च त्वां
गतिमुद्दिश्य मुकुन्दपादुके ! द्वौ ।
अवरोहति पश्चिमः पदात्स्वात्
अधिरोहत्यनघस्तदेव पूर्वः ॥ 11.7 ॥

समयेष्वपदिश्य जैत्रयात्रां
विविधान्तः पुरवागुराव्यतीतः ।
नियतं मणिपादुके ! भवत्या
रमते वर्त्मनि रङ्गसार्वभौमः ॥ 11.8 ॥

निजसंहननप्रसक्तलास्यं
चरति त्वामधिरुह्य रङ्गनाथः ।
पदरक्षिणि ! पावनत्वमास्तां
रसिकास्वादमतः परं न विद्मः ॥ 11.9 ॥

पदयोरनयोः परस्य पुंसः
त्वदनुग्राह्यविहारपद्धतेर्वा ।
शिरसो मणिपादुके ! श्रुतीनां
मनसो वा मम भूषणं त्वमेका ॥ 11.10 ॥

कृपया मधुवैरिपादरक्षे !
कठिने चेतसि मामके विहर्तुम् ।

मकुटेषु दिवौकसां विधत्ते
भवती रत्नविसंस्थुलेषु योग्याम् ॥ 11.11 ॥

चरणद्वयमर्भकस्य शौरेः
शरदम्भोरुहचातुरीधुरीणम् ।
शकटासुरताडनेऽपि गुप्तं
तव शक्त्या किल पादुके ! तदासीत् ॥ 11.12 ॥

उत्तस्थुषो रङ्गशयस्य शेषात्
आस्थानसिंहासनमारुरुक्षोः ।
मध्येनिशान्तं मणिपादुके ! त्वां
लीलापदन्याससखीं प्रपद्ये ॥ 11.13 ॥

प्राप्ताधिकाराः पतयः प्रजानाम्
उत्तंसितामुत्तमपादुके ! त्वाम् ।
रङ्गेशितुः स्वैरविहारकाले
संयोजयन्त्यङ्घ्रिसरोजयुग्मे ॥ 11.14 ॥

त्वयाऽनुबद्धां मणिपादरक्षे
लीलागतिं रङ्गशयस्य पुंसः ।
निशामयन्तो न पुनर्भजन्ते
संसारकान्तारगतागतानि ॥ 11.15 ॥

व्यूहानुपूर्वीरुचिरान् विहारान्
पदक्रमेण प्रतिपद्यमाना ।
बिभर्षि नित्यं मणिपादुके ! त्वं
मुरद्विषो मूर्तिरिव त्रिलोकीम् ॥ 11.16 ॥

पदेषु मन्देषु महत्स्वपि त्वं
नीरन्ध्रसंश्लेषवती मुरारेः ।

प्रत्यायनार्थं किल पादुके ! नः
स्वाभाविकं दर्शयसि प्रभावम् ॥ 11.17 ॥

कृपाविशेषात्क्षमया समेतां
प्रवर्तमानां जगतो विभूत्यै ।
अवैमि नित्यं मणिपादुके ! त्वाम्
आकस्मिकीं रङ्गपतेः प्रसत्तिम् ॥ 11.18 ॥

उपागतानामुपतापशान्त्यै
सुखावगाहां गतिमुद्धहन्तीम् ।
पश्यामि शौरेः पदवाहिनीं त्वां
निम्नेषु तुङ्गेषु च निर्विशेषाम् ॥ 11.19 ॥

सह प्रयाता सततं प्रयाणे
प्राप्तासने संश्रितपादपीठा ।
अलङ्घनीया सहजेन भूम्ना
छायेव शौरेर्मणिपादुके ! त्वम् ॥ 11.20 ॥

पदस्पृशा रङ्गपतिर्भवत्या
विचक्रमे विश्वमिदं क्षणेन ।
तदस्य मन्ये मणिपादरक्षे !
त्वयैव विख्यातमुरुक्रमत्वम् ॥ 11.21 ॥

सञ्चारयन्ती पदमन्वतिष्ठः
सहायकृत्यं मणिपादरक्षे ! ।
मातस्त्वमेका मनुवंशगोप्तुः
गोपायतो गौतमधर्मदारान् ॥ 11.22 ॥

त्वत्तस्त्रिविष्टपचरानसपत्नयिष्यन्
आरुह्य ताक्षर्यमवरुह्य च तत्क्षणेन ।

शुद्धान्तभूमिषु पुनर्मणिपादरक्षे !
विश्राम्यति त्वयि विहारवशेन शौरिः ॥ 11.23 ॥

विक्रम्य भूमिमखिलां बलिना प्रदिष्टां
देवे पदावनि ! दिवं परिमातुकामे ।
आसीदतो दिनकरस्य करोपतापात्
संरक्षितुं पदसरोजमुपर्यभूस्त्वम् ॥ 11.24 ॥

त्वत्सङ्गमात्रनु सकृद्विधिसम्प्रयुक्ता
शुद्धिं परामधिजगाम शिवत्वहेतुम् ।
रङ्गाधिराजपदरक्षिणि ! कीदृशी सा
गङ्गा बभूव भवदीयगतागतेन ॥ 11.25 ॥

वृद्धिं गवां जनयितुं भजता विहारान्
कृष्णेन रङ्गरसिकेन कृताश्रयायाः ।
सञ्चारतस्तव तदा मणिपादरक्षे !
बृन्दावनं सपदि नन्दनतुल्यमासीत् ॥ 11.26 ॥

मातस्त्रयीमयतया चरणप्रमाणे
द्वे विक्रमेषु विविधेषु सहायभूते ।
नाथस्य साधुपरिरक्षणकर्मणि त्वं
दुष्कृद्विनाशनदशासु विहङ्गराजः ॥ 11.27 ॥

पादावनि ! क्वचन विक्रमणे भुजानां
पञ्चायुधी कररुहैर्भजते विकल्पम् ।
नित्यं त्वमेव नियता पदयोर्मुखारेः
तेनासि नूनमविकल्पसमाधियोग्या ॥ 11.28 ॥

अक्षेत्रविद्धिरधिगन्तुमशक्यवृत्तिः
मातस्त्वया निरवधिर्निधिरप्रमेयः ।

रथ्यान्तरेषु चरणावनि ! रङ्गसङ्गी
वात्सल्यनिघ्नमनसा जनसात्कृतोऽसौ ॥ 11.29 ॥

सम्पद्यते समुचितं क्रममाश्रयन्त्या
सद्वर्त्मना भगवतोऽपि गतिर्भवत्या ।
ईष्टे पदावनि ! पुनः क इवेतरेषां
व्यावर्तनस्य विषमादपथप्रचारात् ॥ 11.30 ॥

रङ्गेश्वरेण सह लास्यविशेषभाजो
लीलोचितेषु तव रत्नशिलातलेषु ।
मध्ये स्थितानि कतिचिन्मणिपादरक्षे !
सभ्यान् विशेषमनुयोक्तुमिति प्रतीमः ॥ 11.31 ॥

नित्यं पदावनि ! निवेश्य पदं भवत्यां
निष्पन्दकल्पपरिमेयपरिच्छदानि ।
शृङ्गारशीतलतराणि भवन्ति काले
रङ्गेश्वरस्य ललितानि गतागतानि ॥ 11.32 ॥

भोगार्चनानि कृतिभिः परिकल्पितानि
प्रीत्यैव रङ्गनृपतिः प्रतिपद्यमानः ।
पश्यत्सु नित्यमितरेषु परिच्छदेषु
प्रत्यासनं भजति काञ्चनपादुके ! त्वाम् ॥ 11.33 ॥

अन्तस्तृतीयनयनैः स्वयमुत्तमाङ्गैः
आविर्भविष्यदतिरिक्तमुखाम्बुजैर्वा ।
न्यस्यन्ति रङ्गरसिकस्य विहारकाले
वारक्रमेण कृतिनो मणिपादुके ! त्वाम् ॥ 11.34 ॥

रङ्गेश्वरे समधिरूढविहङ्गराजे
मातङ्गराजविधृतां मणिपादुके ! त्वाम् ।

अन्वासते विधृतचारुसितातपत्राः
स्वर्गौकसः सुभगचामरलोलहस्ताः ॥ 11.35 ॥

विष्णोः पदं गतिवशादपरित्यजन्तीं
लोकेषु नित्यविषमेषु समप्रचाराम्।
अन्वेतुमर्हति धृतामखिलैः सुरेन्द्रैः
गङ्गा कथं नु गरुडध्वजपादुके ! त्वाम् ॥ 11.36 ॥

भिक्षामपेक्ष्य दनुजेन्द्रगृहं प्रयातुः
गुप्त्यै गवां विहरतो वहतश्च दूत्यम्।
तत्तादृशानि चरणावनि ! रङ्गभर्तुः
त्वत्सङ्गमेन सुभगानि विचेष्टितानि ॥ 11.37 ॥

निर्व्यज्यमाननवताळलयप्रथिम्रा
निर्यन्त्रणेन निजसञ्चरणक्रमेण।
मृद्वासि रङ्गनृपतेर्मणिपादुके ! त्वं
दुःखात्मकान् प्रणमतां दुरितप्ररोहान् ॥ 11.38 ॥

नित्यं य एव जगतो मणिपादरक्षे !
सत्तास्थितिप्रयतनेषु परं निदानम्।
सोऽपि स्वतन्त्रचरितस्त्वदधीनवृत्तिः
का वा कथा तदितरेषु मितम्पचेषु ॥ 11.39 ॥

निर्विष्टनागशयनेन परेण पुंसा
न्यस्ते पदे त्वयि पदावनि ! लोकहेतोः।
स्वर्गौकसां त्वदनुधावनतत्पराणां
सद्यः पदानि विपदामपदं भवन्ति ॥ 11.40 ॥

शरदुपगमकाले सन्त्यजन् योगनिद्रां
शरणमुपगतानां त्राणहेतोः प्रयास्यन्।

जलधिदुहितुरङ्गान्मन्दमादाय देवि !
त्वयि खलु निदधाति स्वं पदं रङ्गनाथः ॥ 11.41 ॥

स्पृशसि पदसरोजं पादुके ! निर्विघातं
प्रविशसि च समस्तां देवि ! शुद्धान्तकक्ष्याम्।
अपरमपि मुरारेः पूर्वमाभीरकन्या -
स्वभिसरणविधीनामग्निमा साक्षिणी त्वम् ॥ 11.42 ॥

प्रतिभवनमनन्ये पादुके ! त्वत्प्रभावात्
विविधवपुषि देवे विभ्रमद्यूतकाले।
अभिलषितसपत्नीगेहयात्राविघातं
ग्लहयति रहसि त्वां षोडशस्त्रीसहस्रम् ॥ 11.43 ॥

तटभुवि यमुनायाश्छन्नवृत्तौ मुकुन्दे
मुहुरधिगमहेतोर्मुह्यतां यौवतानाम्।
शमयितुमलमासीच्छङ्खचक्रादिचिह्ना
प्रतिपदविचिकित्सां पादुके ! पद्धतिस्ते ॥ 11.44 ॥

अधिगतबहुशाखान् मञ्जुवाचः शुकादीन्
सरसिजनिलयायाः प्रीतये सङ्गृहीतुम्।
प्रकटितगुणजालं पादुके ! रङ्गबन्धोः
उपनिषदटवीषु क्रीडितं त्वत्सनाथम् ॥ 11.45 ॥

मुनिपरिषदि गीतं गौतमीरक्षणं ते
मुहुरनुकलयन्तो मञ्जुवाचः शकुन्ताः।
उषसि निजकुलायादुत्थिता दण्डकेषु
स्वयमपि पदरक्षे ! स्वैरमाप्रेडयन्ति ॥ 11.46 ॥

यमनियमविशुद्धैर्यं न पश्यन्ति चित्तैः
 श्रुतिषु चुळकमात्रं दृश्यते यस्य भूमा ।
 सुलभनिखिलभावं मांसदृष्टेर्जनस्य
 स्वयमुपहरसि त्वं पादुके ! तं पुमांसम् ॥ 11.47 ॥

निधिमिव निरपायं त्वामनादृत्य मोहात्
 अहमिव मम दोषं भावयन् क्षुद्रमर्थम् ।
 मयि सति करुणायाः पूर्णपात्रे त्वया किं
 परमुपगमनीयः पादुके ! रङ्गनाथः ॥ 11.48 ॥

कमपि कनकसिन्धोः सैकते सञ्चरन्तं
 कलशजलधिकन्यामेदिनीदत्तहस्तम् ।
 अनिशमनुभवेयं पादुके ! त्वय्यधीनं
 सुचरितपरिपाकं सूरिभिः सेवनीयम् ॥ 11.49 ॥

परिसरमुपयाता पादुके ! पश्य मातः
 करणविलयखेदात्कान्दिशीके विवेके ।
 पुरुषमुपनयन्ती पुण्डरीकाक्षमग्रे
 पुनरुदरनिवासक्लेशविच्छेदनं नः ॥ 11.50 ॥

सा मे भूयात्सपदि भवती पादुके ! तापशान्त्यै
 यामारूढो दिवमिव शुभैः सेव्यमानो मरुद्भिः ।
 सौदामन्या सह कमलया सह्यजावृद्धिहेतुः
 काले काले चरति करुणावर्षुकः कृष्णमेघः ॥ 11.51 ॥

सत्याल्लोकात्सकलमहितात्स्थानतो वा रघूणां
 शङ्के मातः ! समधिकगुणं सैकतं सह्यजायाः ।
 पूर्वम्पूर्वं चिरपरिचितं पादुके ! यत्त्यजन्त्या
 नीतो नाथस्तदिदमितरन्नीयते न त्वयाऽसौ ॥ 11.52 ॥

अग्रे देवि ! त्वयि सुमनसामग्निमैरन्तरङ्गैः
 विन्यस्तायां विनयगरिमावर्जितादुत्तमाङ्गात् ।
 दत्ते पादं दरमुकुळितं त्वत्प्रभावातिशङ्की
 देवः श्रीमान् दनुजमथनो जैत्रयात्रास्वनन्यः ॥ 11.53 ॥

पौरोदन्तान् परिकलयितुं पादुके ! सञ्चरिष्णोः
 व्यक्ताव्यक्ता वशिकविशिखावर्तिनी रङ्गभर्तुः ।
 वेलातीतश्रुतिपरिमळैर्व्यक्तिमभ्येति काल्ये
 विन्यासैस्ते विबुधपरिषन्मौळिविन्यासदृश्यैः ॥ 11.54 ॥

आसंस्काराद्द्विजपरिषदा नित्यमभ्यस्यमाना
 श्रेयोहेतुः शिरसि जगतः स्थायिनी स्वेन भूम्ना ।
 रङ्गाधीशे स्वयमुदयिनि क्षेप्तुमन्धं तमिस्रं
 गायत्रीव त्रिचतुरपदा गण्यसे पादुके ! त्वम् ॥ 11.55 ॥

भवतीं परस्य पुरुषस्य रङ्गिणो
 महिमानमेव मणिपादु ! मन्महे ।
 कथमन्यथा स्वमहिमप्रतिष्ठितः
 प्रतितिष्ठति त्वयि पदात्पदं प्रभुः ॥ 11.56 ॥

तिथिरष्टमी यदवतारवैभवात्
 प्रथमा तिथिस्त्रिजगतामजायत ।
 मणिपादुके ! तमुपनीय वीथिका -
 स्वतिथीकरोषि तदनन्यचक्षुषाम् ॥ 11.57 ॥

अपारप्रख्यातेरशरणशरण्यत्वयशसा
 ननु त्वं रङ्गेन्दोश्चरणकमलस्यापि शरणम् ।
 यया लभ्यः पङ्गुप्रभृतिभिरसौ रङ्गनगर -
 प्रतोळीपर्यन्ते निधिरनघवाचां निरवधिः ॥ 11.58 ॥

तत्तद्वासगृहाङ्गणप्रणयिनः श्रीरङ्गशृङ्गारिणो
 वाल्लभ्यादविभक्तमन्थरगतिस्त्वं मे गतिः पादुके !।
 लीलापङ्कजहल्लकोत्पलगळन्माध्वीकसेकोत्थिता
 यत्रामोदविकल्पना विवृणुते शुद्धान्तवारक्रमम् ॥ 11.59 ॥

सम्भवतु पादरक्षे ! सत्यसुपर्णादिरौपवाह्यगणः।
 यात्रासु रङ्गभर्तुः प्रथमपरिस्पन्दकारणं भवती ॥ 11.60 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
 श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे सञ्चारपद्धतिः एकादशी ॥
 कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥